

M. Zévaco

Papežinja Favsta

Roman

»Tedad sem ugrabil Violetto,« je nadaljeval cigan. »Neko noč sem šel z dvema ali tremi tovariši v Meudon in sem vdrl v hišico, kamor je prihajal k njej v posete. Violetto je čuvala ženska z imenom Simona. Da me ta ženska ne bi mogla ovaditi, sem odvel tudi njo. Nato sem ju spravil v Burgonjo. Sam sem ostal še nekaj časa v Parizu, da bi videl učinek svojega udarca. Bil je strahovit!...«

»Kakšne namene si imel z Violetto?« je vprašala Favsta.

»Hotel sem jo vzgojiti po svoje in jo spečati s kakim velikašem. Namenil sem se, da stopim tedaj pred Clauda in mu porečem: 'Ukral sem ti hčer, kakor si ti ukral moja otroka. Ti si storil Floro in Stello kristjanki, jaz sem storil Violetto vlačugo.' Nato bi ga bil ubil... Ko se mi je zdela Violetta dorasla in njena lepota dovolj zapeljiva, da izvršim svoj namen, sem se odpravil proti Parizu. V Orléansu sem opazil, da se klati okoli dekle imeniten in zal gospod. Zvedel sem, da je vojvoda Guiški... Zato sem neutegoma krenil v Pariz; dobra zvezda mi je naklonila, da sem srečal vojvodo tik pred mestnimi vrati. Videl sem ga zaljubljenega, da še nikoli ne tako; zmenila sva se za dobro ceno in predal sem mu Violetto... V tistem trenutku pa se je začela zmešnjava: meneč, da jo vodim k vojvodi Guiškemu, sem jo pripeljal k vam!...«

»Ali ti je žal?...«

»Ne vem,« je rekel Belgoder z negotovim glasom. »Doselej mi je še vse nejasno... Taka je moja zgodba, gospa. Upam, da izpolnite dano besedo. Objubili ste mi maščevanje...«

»Nu, poslušaj. Kaj porečeš, ako dam obesiti Violetto v Claudovi prisotnosti, kakor je on obesil Magdo pred tvojimi očmi?«

Cigan se je divje zarežal.

»Obesiti in sežgati!« je poudarila Favsta.

»Oho! In Claude bo videl?...«

»Videl bo.«

»In jaz bom lahko govoril z njim? Lahko ga prisilim, da vidi? Lahko mu povem, da sem jaz ugrabil njegovo hčer in sem jo poslal na grmado?«

»Lahko boš pri njem. Porečeš mu, kar ti drago.«

»Tako mi vseh peklenščkov!« je vzkriknil Belgoder. »Lepše osvete si niti jaz ne bi mogel izmisлити!«

»Poslušaj: jutri dopoldne ob desetih bosta na Grèvskem trgu dve devojki obešeni in sežgani na grmadi. Njiju zločin je to, da sta hčeri očeta, ki se je izneveril rimski Cerkev in je postal protestant. Ime mu je bilo Fourcaud. Umrl je v ječi. Jutri bo ljudstvo obesilo in sežgalo njegovi hčeri... Veš li, zakaj sem bila pravkar v Bastilji? Izpustila sem eno izmed obsojenk in sem dala zapreti...«

»Violetto!« je zarjul Belgoder. »Violetto, da bo obešena in sežgana namestu nje!...«

Vrgel se je nazaj in pogledal Favsto s takim občudovanjem, da jo je zamrazilo od studa.

»Ali je mogoče?« je povzel z zverskim grhotom. »Jutri ob desetih bo Violetta vpričo svojega očeta obešena in sežgana na Grèvskem trgu?...«

»Vpričo očeta!« je potrdila Favsta.

»Violetta, pravite... in kdo še? Katera je druga?...«

»Obsojeni sta Magdalena Fourcaudova in Ivana Fourcaudova. Magdalena bo usmrčena, Ivana je izpuščena. Namestu nje umre Violetta.«

Belgoder je skočil na noge in jel od navdušenja begati sem ter tja, nerazumljivo mrmraje v svojem ciganskem jeziku. Zdajci pa je obstal.

»Toda Claude?« je zaškrtal. »Kaj naj storim, da bo videl? Kako naj ga obvestim?«

»Poslušaj me dobro. Jutri zjutraj pojdi na Grèvski trg. Čakaj dokler ne začuješ veselega tuljenja, s katerim ljudstvo pozdravlja obsojence, ki prihajajo na morišče. Nato stopi v hišo, ki jo vidiš na levi strani trga, ako si s hrptom obrnjen proti reki... V tej hiši reci, da želiš govoriti s knezom Farneskim.«

»Kdo je knez Farneski?«

»Kaj tobi mar!« je rekla Favsta z bledim nasmehom. »Popeljejo te pred kneza Farneskega.«

»Toda Claude! Claude!...«

»Claude najdeš pri njem! On in knez sta postala nerazdružljiva tovariša.«

»In kaj naj potlej storim?«

»Prišel boš k njima v trenutku, ko priženejo Fourcaudki na Grèvski trg. Vse ostalo je tvoja skrb!«

»Ali,« je zarenčal cigan, ki je s strastno lakomnostjo stregel na te podrobnosti, »kaj bo, ako kneza ne najdem doma?«

»Najdeš ga!«

»In če Clauda ne bo pri njem?...«

»Claude bo pri njem!«

»Ali pa, če me ne spuste v hišo?...«

»Spuste te, ako jim porečeš, da si tisti, ki ga knez Farneski priča, čakuje ob deseti uri.«

»Tedad me bodo pričakovali!« je osupnil cigan.

»Farnese in mojster Claude te bosta pričakovala!... Idi zdaj. Jutri ob desetih pokažeš Claudu njegovo hčer Violetto na grmadi.«

Belgoder je s hripavim vzkrikom planil iz Favstine hiše in je jadrno krenil na Grèvski trg. Bila je črna noč. Toda na trgu je videl delavce, ki so se pri svetlobi plamenic ukvarjali s čudnim opravilom. Cigan jih je opazoval nekaj minut.

»Grmadi pripravljajo!« je zamrmral, tresoč se od zlovesčega razburjenja.

Po Belgoderovem odhodu je Favsta sela k pisanju. Napisala je tole:

Izvoz južnega sadja

Limone
po zaboju. . . . . Din 110.—

Pomaranče
po zaboju. . . . . D'n 160.—

Pomaranče na kg Din 3.75 do 3.85

Čebulo
zdravo na kg 2.75 do 2.85

kakor vse ostalo južno sadje nudim po najnižjih dnevnih cenah

GJURO ENGELHARDT, Sušak.
Zahtevajte cenike. 67 a

Zahvala.

Za izraze iskrenega sočutja ob smrti našega ljubljenega očeta, starega očeta, soproga in tasta

ANDREJA JAMNIK

izrekamo vsem našo najtoplejšo zahvalo. Posebno zahvalo smo dolžni onim, ki so pokojniku za časa dolgega in mučnega bolehanja z obiskom skušali lajšati bol, kakor tudi njegovim stanovskim tovarišem in zadrugi klobučarjev za časten zastop in prekrasni venec. Zahvaljujemo se prostovoljnemu gasilskemu društvu v Škofji Loki za polnoštevilen zastop, godbo in venec, gasilskemu društvu v Kranju, Stari Loki, Zabnici, Virmaše ter župnemu tajniku gospodu F. Kramerju za nagrobni govor, prč. duhovščini, Sokolskemu društvu v Škofjiloki in pa vsem, ki so spremili pokojnika k večnemu počitku.

Posebna zahvala še pevskega zboru škofjeloškega Sokola za žalostinke. Pristrčna hvala vsem.

ŠKOFJA LOKA, 3. februarja 1927.
ŽALUJOČI OSTALI.

+

Elektro d. d. v Ljubljani

javlja tužno vest, da je preminil dne 2. februarja član upravnega sveta, gospod

Ing. IGNACIJ ŠEGA

ravnatelj drž. žel. v pok., itd.

Pokojnika, ki si je stekel za družbo nevenljivih zaslug ohranimo v trajnem spomnu.

V Ljubljani, dne 4. februarja 1927

MONOGRAMI

za perilo, robce in suknje se vežejo najceneje pri

TONI JAGER,
Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

Oddaja se

najstarejša in najbolj idoča na novo opremljena

restavracija

s sobami za tujece v Florijanski ulici št. 4 v Ljubljani. — S a m o prvovrstni strokovnjaki, obratne glavnice sposobni intereseanti naj vložijo ponudbe na

A. KAJFEŽ, Kočevje.

Svoje stare dobavitelje prosimo za ponudbe

OREHOVEGA LESA

ADOLF FRANK, Furnier u. Holzimport
Akt. Ges., Nürnberg. 230

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Sezijska razprodaja

- Damski usnjeni čevlji . . . . . Din 99.—
- Damski, modne barve ali iz laka . . . . . „ 129.—
- Moški, visoki in polčevlji iz boksa ali laka . . . . . „ 169.—